

“Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και ημεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ.” Α΄ Κορ.15:51-52

Ο Κύριος είναι η ελπίδα μας στους δύσκολους καιρούς που ζούμε

Ο Χριστός αποδεικνύει τη δύναμή Του στα προβλήματά μας περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον και μ' αυτόν τον τρόπο, μέσα από τις λύπες μας και τους αγώνες μας, αποκαλύπτει τον Εαυτό Του. Γιατί μέσα από τα προβλήματα, τις λύπες και τους αγώνες που βιώνουμε, συχνά έχουμε την εμπειρία των μεγαλύτερων αποκαλύψεων του Προσώπου και της δύναμης του Κυρίου.

Ένας λόγος είναι διότι ο Κύριος, από την Ίδια Του τη φύση, στρέφεται προς αυτούς που υποφέρουν. «Ο Κύριος είναι κοντά σ' εκείνους που είναι συντριμμένοι στην καρδιά, και σώζει τους ταπεινούς στο πνεύμα» (Ψαλ. 34:18). Επιπλέον, η εστίαση της διακονίας του Χριστού ήταν να «ευαγγελίζεται τους φτωχούς... να γιατρέψει τους συντριμμένους στην καρδιά, να κηρύξει ελευθερία στους αιχμαλώτους, και άνοιγμα δεσμοτηρίου στους δεσμίους» (Ησα. 61:1, Λουκ. 4:18). Ο Κύριος ενδιαφέρεται βαθιά και δίνει μεγάλη προσοχή στους πληγωμένους. Αυτός είναι όντως «καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότατη μέσα στις θλίψεις» (Ψαλ. 46:1).

Ένας δεύτερος λόγος είναι διότι στη μέση των προβλημάτων και των λυπών γινόμαστε περισσότερο ανοιχτοί στον Κύριο και στην υπηρεσία Του προς εμάς. Όσο περισσότερο αντιμετωπίζουμε τα όριά μας και την έλλειψη διεξόδων, τόσο πιο πολύ συνειδητοποιούμε την ανάγκη μας για τον Κύριο και τις δικές Του διεξόδους. Με άλλα λόγια, η απογοήτευση έχει ένα δρόμο που οδηγεί στον Κύριο. Ίσως να έχεις αντιμετωπίσει ή να αντιμετωπίζεις αυτή τη

στιγμή καταστάσεις που σε ξεπερνούν, και που σε βοηθούν να ταυτιστείς απόλυτα με την κραυγή του Βασιλιά Ιωσαφάτ: «Θεέ μας, ... δεν υπάρχει σ' εμάς δύναμη για να αντισταθούμε σ' αυτό το μεγάλο πλήθος που έρχεται εναντίον μας, και δεν ξέρουμε τι να κάνουμε, αλλ' επάνω σε Σένα είναι τα μάτια μας» (Β΄ Χρον. 20:12). Μόνον όταν φθάνουμε στο τέλος του εαυτού μας, αρχίζουμε να προσηλώνουμε τα μάτια μας απόλυτα στον Κύριο και να μαθαίνουμε τα βαθύτερα μαθήματα σχετικά με το ένδοξο Πρόσωπό Του και τις μεθόδους Του.

Ο Δαβίδ είχε μάθει τέτοια μαθήματα. Γι' αυτό, σε περιόδους μεγάλης δοκιμασίας, στρεφόταν στον Κύριο και εμπιστευόταν τον εαυτό του και την κατάσταση του αποκλειστικά σ' Εκείνον. Για παράδειγμα, πρόσεξε στην ακόλουθη παράγραφο από τον 62ο Ψαλμό, που γράφτηκε σε περιβάλλον μεγάλης εναντίωσης, την απόλυτη εμπιστοσύνη του Δαβίδ στον Κύριο: «Ψυχή μου, στο Θεό αναπαύου, επειδή απ' Αυτόν κρέμεται η ελπίδα μου. Αυτός, μονάχα, είναι πέτρα μου, και σωτηρία μου, προπύργιό μου, δεν θα σαλευτώ. Στον Θεό είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου, η πέτρα της δύναμής μου, το καταφύγιό μου, είναι στον Θεό. Ελπίζετε σ' Αυτόν σε κάθε στιγμή, ανοίγετε, λαοί, μπροστά Του τις καρδιές σας, ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας» (εδ. 5-8).

Ο Δαβίδ συνεχίζει στον Ψαλμό 62 να διακηρύττει: «Μια φορά μίλησε ο Θεός, δύο φορές το άκουσα, ότι η δύναμη είναι του Θεού και δικό Σου είναι το έλεος, Κύριε...» (εδ. 11-12). Τι ένδοξος και τέλειος

συνδυασμός είναι η δύναμη και το έλεος – και τα δύο ανήκουν ολοκληρωτικά στον Κύριο! Εξ' αιτίας του ελέους Του, νοιάζεται για εμάς, είναι πιστός προς εμάς, και εργάζεται πάντα για το καλό μας. Το έλεός Του μας περικυκλώνει (Ψαλ. 32:10), μας υποστηρίζει (Ψαλ. 94:18), μας ζωοποιεί (Ψαλ. 119:88), μας προστατεύει (Ψαλ. 40:11), αφθονεί γύρω μας (Ψαλ. 86:5), μας αναπαύει (Ψαλ. 119:76), μας αναζωοπυρώνει (Ψαλ. 119:88), και μας ακολουθεί όλες τις μέρες της ζωής μας (Ψαλ. 23:6). Και εξ' αιτίας της δύναμής Του, είναι ικανός να προμηθεύει πλήρως και να νοιάζεται για εμάς, όποια κι' αν είναι η ανάγκη. Θυμήσου ότι η δύναμή Του είναι χωρίς όρια και ότι τίποτε δεν είναι δύσκολο για Εκείνον!

Αγαπητέ αδελφέ, εάν βρίσκεσαι σε κάποια απελπιστική κατάσταση, διάβασε αυτές τις γραμμές ξανά και ξανά. Εμπιστεύσου στον Κύριο και έκχυσε την καρδιά σου μπροστά Του. Ησύχασε την ψυχή σου ενώπιον Του. Περιμένε Τον με μεγάλη ελπίδα και προσμονή εξ' αιτίας αυτού που Είναι και αυτού που είναι Ικανός να κάνει. Εξαρτήσου απ' Αυτόν σαν το Βράχο σου, τη Σωτηρία σου, το Προπύργιό σου, και το Καταφύγιό σου. Έχει ό,τι χρειάζεσαι. Εκείνος είναι ό,τι χρειάζεσαι! Η χάρη Του είναι αρκετή για σένα, και η δύναμή Του φανερώνεται τέλεια μέσα στην αδυναμία σου (Β΄ Κορ. 12:9). Ταπεινώσου κάτω από το δυνατό Του χέρι, και θα σε εξυψώσει τον κατάλληλο καιρό. Ρίξε όλες σου τις έννοιες επάνω Του, γιατί νοιάζεται για σένα (Α΄ Πετ. 5:6-7).

Αποτελεσματικές Προσευχές

«Πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα» (Ίακ. 5:16).

Η προσευχή μπορεί καμιά φορά να είναι άδεια λόγια και χωρίς δύναμη. Δεν έχουν τίποτε μέσα τους, και δεν καταφέρνουν τίποτα. Απλά είναι επιφανειακές και μόλις ειπωθούν πέφτουν στη γη χωρίς να φέρνουν το παραμικρό αποτέλεσμα.

Οι γνήσιες όμως προσευχές γεννιούνται στην καρδιά. Βλασταίνουν με το θησαυρό της καρδιάς, με πίστη, και με ελπίδα, και προχωρούν με δύναμη ν' αλλάξουν τον κόσμο.

Αλήθεια, με τι μοιάζουν οι δικές μου προσευ-

χές; Εάν ήμουν Θεός, θα τις άκουγα; Είναι απλά υποκριτικές προσευχές γεμάτες από τίποτε άλλο εκτός από ήχο; Υπάρχει καμία λογική βάση ότι αυτές οι προσευχές θα φέρουν αποτέλεσμα;

Οι προσευχές μου σταθμίζονται από ειλικρινή ζήλο; Περιλαμβάνουν το καλό του αδελφού μου όπως το δικό μου; Εκστομίζονται με πίστη; Επεκτείνονται με μεγάλη προσδοκία; Τότε, στα σίγουρα «ασκούν μεγάλη επιρροή», και γίνονται συνεργάτες με όλες τις διακονίες της χάρις του Θεού. Το μεγαλύτερο και το σπουδαιότερο που μπορώ όσο ζω να κάνω, είναι να προσεύχομαι πολύ.

Η Νηστεία προσθέτει Βάρος στην Προσευχή

Όταν αρχίζουμε να νηστεύουμε και να προσευχόμαστε, σημαίνει ότι έχουμε κατασταλάξει στην πραγματική ουσία της προσευχής με επιμονή. Τα παιδιά του Θεού θα δουν περισσότερες απαντήσεις στις προσευχές τους, αν χάσουν κάποια γεύματα και δαπανήσουν περισσότερο χρόνο στην προσευχή.

Στην ιστορία της εκκλησίας των πρώτων χρόνων, η νηστεία θεωρούνταν ως μία από τις κολόνες της χριστιανικής θρησκείας. Όταν η εκκλησία είχε δύναμη, η νηστεία αποτελούσε ένα ουσιαστικό μέρος της πίστης. Αλλά σήμερα, η νηστεία αποτελεί μια ξεπερασμένη συνήθεια, με λίγη πρακτική και με ακόμα λιγότερο διδαχή. Η νηστεία αυτή καθ' αυτή δεν είναι απλά αποχή από τροφή, ή από οποιαδήποτε άλλη ευχαρίστηση, αλλά είναι αποχή για κάποιο σκοπό.

Νηστεία σημαίνει το να έχεις φθά-

σει σε σημείο πνευματικής απογοήτευσης. Σημαίνει ότι τώρα είσαι αποφασισμένος ό,τι κι αν σου κοστίσει, να βάλεις το Θεό πρώτον. Υπάρχουν περιόδοι όπου στρέφουμε την πλάτη σε ο,τιδήποτε στον κόσμο, ακόμη και στην καθημερινή μας τροφή, για να εκζητήσουμε το Πρόσωπο του Θεού. Η νηστεία δείχνει ότι είμαστε αποφασισμένοι να εκζητήσουμε το πρόσωπο του Θεού και να λάβουμε απαντήσεις στις προσευχές μας. Σημαίνει ότι βάζουμε το Θεό πρώτον, και πριν από ο,τιδήποτε, συμπεριλαμβανομένης της τροφής.

Συνήθως, η νηστεία σημαίνει αποχή από την τροφή, αλλά δεν εφαρμόζεται απαραίτητα μόνο στην τροφή. Εφαρμόζεται σε ο,τιδήποτε άλλο που ο φυσικός άνθρωπος θα μπορούσε να επιθυμήσει.

Έτσι, η νηστεία βάζει το Θεό πρώτον

όταν κάποιος προσεύχεται, επιθυμώντας το Θεό περισσότερο από όσο επιθυμεί κάποιος την τροφή, περισσότερο από τον ύπνο, περισσότερο από όσο επιθυμεί τη φιλία με άλλους, περισσότερο από την επιθυμία να εργάζεται. Πώς θα μπορούσε ποτέ να γνωρίζει ένας χριστιανός ότι ο Θεός είναι πρώτος στη ζωή του εάν περιστασιακά δεν στρέφεται μακριά από οποιαδήποτε άλλη δουλειά και ευχαρίστηση, ώστε να δώσει τον εαυτό του ολοκληρωτικά στο να εκζητεί το πρόσωπο του Θεού;

Η μεγάλη έλλειψη στη ζωή μας είναι ότι δεν προσευχόμαστε και δεν νηστεύουμε περισσότερο. Η προσευχή είναι αυτή που μετακινεί το χέρι το οποίο μετακινεί το σύμπαν, ενώ η νηστεία προσθέτει βάρος στην προσευχή, εξασφαλίζοντας στον πιστό όλες τις Πνευματικές πηγές.

Ο Χριστός ξανάρχεται!

Ο Αναστημένος Χριστός ήταν το μήνυμα της πρώτης εκκλησίας. Ο Χριστός που θα επιστρέψει ήταν η ευλογημένη ελπίδα των πρώτων χριστιανών. Η επανεμφάνιση του Χριστού ήταν γι' αυτούς τόσο χειροπιαστή πραγματικότητα, όπως ήταν και η ανάστασή Του. Ενώ μιλούσαν και ζούσαν κάθε μέρα με τη δύναμη του αναστημένου Χριστού, ενατένιζαν μπροστά για την επανεμφάνισή Του.

Στην πρώτη εκκλησία υπήρχε μια έντονη προσμονή της επικείμενης επιστροφής του Χριστού. Κάπου όμως στην πορεία της ιστορίας, οι χριστιανοί έχασαν τη θέρμη και τη λαχτάρα της Δεύτερης έλευσης του Χριστού. Παρ' όλο που η Δεύτερη έλευση του Χριστού αποτελεί έναν από τους στύλους της χριστιανικής πίστης, ωστόσο η συμπεριφορά μας έχει μετατραπεί σε μια φτωχή απόδειξη της πραγματικότητας αυτού του γεγονότος.

Ζώντας σ' ένα «κοσμικό» περιβάλλον είναι αναγκαίο, όσον αφορά το μέρος μας σαν αληθινοί χριστιανοί, να επανακτήσουμε το πνεύμα «αυτής της ευλογημένης ελπίδας», που διαποτίζει ολόκληρη την ατμόσφαιρα της πρώτης εκκλησίας. Η ευλογημένη ελπίδα του ερχομού Του δεσμεύει τον καθένα μας με μερικές αναπόφευκτες ευθύνες.

Έχεις ένα καθήκον να εκπληρώσεις. Έχεις μια αγιότητα να επιζητήσεις! Έχεις μια εγρήγορση να κρατήσεις! Όταν επιστρέψει ο Κύριος, επιθυμεί να σε δει σ' αυτή τη διάθεση. Στο 12ο κεφάλαιο του

κατά Λουκά Ευαγγελίου, ο Κύριος λέει: *«Ας είναι οι οσφύες σας περιζωσμένες, και τα λυχνάκια αναμμένα»* (εδ. 35). Επίσης, λέει: *«Μακάριοι εκείνοι οι δούλοι, που, όταν έρθει ο Κύριός τους, τους βρει να αγρυπνούν»* (εδ. 37). Πάλι Εκείνος λέει: *«Μακάριος ο δούλος εκείνος, που, όταν έρθει ο Κύριός του, θα τον βρει να πράττει έτσι»* (εδ. 43).

Ω, Χριστιανοί, τώρα ή ποτέ είναι ο καιρός να περιζώσετε τις οσφύες σας και να κρατάτε τα λυχνάκια σας αναμμένα! Όταν ο Κύριος μάς είπε: *«Είστε το φως του κόσμου»* το εννοούσε. Η προτροπή Του προς εμάς είναι να λάμψουμε μπροστά σε μια γενιά που ψάχνει στο σκοτάδι, έτσι ώστε μέσα από εμάς να μπορέσουν να δουν οι γύρω μας τον Ιησού που είναι το Φως του κόσμου και να σωθούν.

Έχουμε την ευθύνη να κρατάμε το φως του Ευαγγελίου αναμμένο. Οφείλουμε να κρατάμε τη φωτιά της αγιότητας αναμμένη. Πρέπει να κρατήσουμε το φως της ευλογημένης ελπίδας της επιστροφής Του αναμμένο μέχρι το τέλος. Το τέλος είναι αναμφίβολα πολύ πιο κοντά απ' ό,τι νομίζουμε.

Ο Κύριος, ο Νυμφίος μας, έρχεται να παραλάβει την εκκλησία, τη Νύφη Του, η οποία διατηρεί τον εαυτό της άγια, χωρίς κηλίδα και ρυτίδα. Η επιθυμία μας να κρατήσουμε τον εαυτό μας αμόλυντο από τις κηλίδες του κόσμου, είναι ένα σημάδι της ετοιμότητάς μας να συναντήσουμε τον Κύριο ανά πάσα στιγμή. Ενώ με το ένα

μάτι κοιτάμε για την εμφάνιση του Κυρίου μέσα από τα σύννεφα, με το άλλο μάτι οφείλουμε να προσέχουμε τα βήματά μας μήπως αποτύχουμε στο κάλεσμά μας.

Έχεις αυτή την ευλογημένη ελπίδα μέσα σου; Έχεις ετοιμαστεί για την ημέρα της πραγματοποίησής της;

«Και μάλιστα, γνωρίζοντας τον καιρό ότι είναι ήδη η ώρα να εγερθούμε από τον ύπνο, επειδή, η σωτηρία βρίσκεται σε μας πλησιέστερα, παρά όταν πιστέψαμε. Η νύχτα προχώρησε, η δε ημέρα πλησίασε. Ας απορρίψουμε, λοιπόν, τα έργα του σκότους, και ας ντυθούμε τα όπλα του φωτός» (Ρωμ. 13:11-12).

Ιδού, ο Κύριός Σου Έρχεται!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδέρηγλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδέρηγλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αιολώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Ανταπόκριση στο κάλεσμα του Θεού

Ένα από τα βασικά θέματα που πρέπει να απασχολούν τις Εκκλησίες μας και τα μέλη τους είναι η «πνευματική κατάπτωση» των ημερών μας και η επίδρασή της πάνω σ' αυτές. Θέλω να πιστεύω πως αυτή η κατάσταση πρέπει να μας πιέζει όλους μας για περισσότερη προσευχή. Για προσευχή αφιέρωσης. Για προσευχή που θα ζητάει από τον Κύριο να μας χρησιμοποιοήσει όπως Εκείνος κρίνει. Για προσευχή που θα δίνει στο Θεό τη δυνατότητα να μας κάνει μέσα στις Εκκλησίες μας εργαλεία Του πνευματικής αφύπνισης.

Στην εποχή μας που η πνευματική και ηθική κατάπτωση γενικεύονται, ο Κύριός μας ψάχνει για εκείνους που θα προσεύχονται υπέρ των άλλων και θα τους παρέχουν πνευματική καθοδήγηση. Ψάχνει για εκείνους που θα κάνουν με πίστη ένα βήμα μπροστά προς τη σωστή κατεύθυνση. Για παράδειγμα, στις ημέρες του Ιεζεκιήλ, στα μέσα της περιόδου της μεγάλης αποστασίας ο Κύριος διακήρυττε: «*Και εξήτησα μεταξύ αυτών άνδρα, όστις να αναγείρη το περίφραγμα και να σταθή εν τη χαλάστρα ενώπιόν μου υπέρ της γης, δια να μην εξολοθρεύσω αυτήν και δεν εύρηκα*» (Ιεζ.22:30). Ομοίως ο Ησαΐας διακηρύττει ότι ο Κύριος : «*είδε και δυσηρεστήθη ότι δεν υπήρχε κρίσις και είδεν ότι δεν υπήρχεν άνθρωπος, και εθαύμασεν ότι δεν υπήρχεν ο μεσιτεύων*» (Ησαΐας.59:16).

Αλήθεια, δεν είναι τραγικό; Η πνευματική κατάπτωση είχε εξαπλωθεί τόσο πολύ που ο Κύριος δεν μπορούσε να βρει ανθρώπους δικαίους να σταθούν και να μεσολαβήσουν υπέρ των άλλων ανθρώπων. Δεν είναι λίγα τα εδάφια της Αγίας Γραφής που μας λένε πως ακόμη και λίγοι πιστοί μπορούν ν' ασκήσουν μεγάλη επιρροή στους γύρω τους. Για παράδειγμα ο Κύριος είπε στον Ιερεμία ότι θα συγχωρήσει και θα φειστεί της ζωής των κατοίκων της Ιερουσαλήμ «*αν εύρητε άνθρωπον, εάν υπάρχει ο ποιών κρίσιν, ο ζητών αλήθειαν*» (Ιερ.5:1). Ο Θεός είπε στον Αβραάμ πως θα φεισθεί των Σοδόμων αν θα μπορούσαν να βρεθούν έστω δέκα πιστοί άνθρωποι σ' ολόκληρη την πόλη «*Και είπεν ο Αβραάμ, ας μη παροξυνθή ο Κύριός μου εάν λαλήσω έπι άπαξ, εάν ευρεθώσιν εκεί δέκα; Και είπε, δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των δέκα*» (Γεν.18:32). Επίσης, ο Ιησούς Χριστός είπε : «*Πάλιν σας λέγω, ότι εάν δύο από σας*

συμφωνήσωσιν επί της γης, περί παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον κάμει αίτησιν, θέλει γίνει εις αυτούς παρά του Πατρός μου του εν ουρανοίς. Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών» (Ματθ.18:19-20).

Αν και ο Κύριός μας είναι Παντοδύναμος, ο ίδιος επέλεξε να εμπιστευτεί ένα μεγάλο μέρος από το έργο Του στους δικούς Του. Περιμένει τις προσευχές των πιστών παιδιών Του για να ενεργήσει ή για να επέμβει. Έτσι εξακολουθεί να ψάχνει για όλους εκείνους που θα προσφέρουν τους εαυτούς τους σ' Αυτόν και στο έργο Του. Ψάχνει για εκείνους που θα προσπαθούν και θα πασχίζουν με τις πράξεις και τις ενέργειές τους να Τον ευχαριστήσουν. Ψάχνει για εκείνους που θα αφιερώσουν τους εαυτούς τους σ' Αυτόν εν προσευχή, για εκείνους που θα σταθούν στο χάσμα ανάμεσα στο Θεό και στον άνθρωπο και θα δέονται υπέρ των άλλων. Ψάχνει για εκείνους που θα περπατήσουν με πληρότητα Αγίου Πνεύματος, θα απορρίψουν την αμαρτία και θα επιζητούν τη δικαιοσύνη, την αγιότητα και την ειρήνη. Ο Κύριος ψάχνει για εκείνους που θα απαρνηθούν τους εαυτούς τους, θα σηκώσουν το σταυρό τους και θα Τον ακολουθήσουν. Ψάχνει για εκείνους που θα υπηρετήσουν τους άλλους στο όνομά Του. Ψάχνει για όλους εκείνους που θα στηρίζονται στον Άγιο Λόγο Του και στις υποσχέσεις Του. Ψάχνει για εκείνους που έχουν πίστη. Με άλλα λόγια ο Κύριός μας ψάχνει για εκείνους που θα προσφέρουν κάθε σπιθαμή της ύπαρξής τους σ' Εκείνον και στους σκοπούς Του.

Σε παρακαλώ αδελφέ να κάνεις αυτό το βήμα και να ανοίξεις την καρδιά σου ν' ανταποκριθεί σ' όλα αυτά που ο Κύριός μας σε προσκαλεί. Ο Κύριός μας όχι μόνο θέλει να συνεχίσεις το έργο του, αλλά θέλει επίσης να επηρεάσει τόσο την Εκκλησία, όσο και τον κόσμο μέσω εσού! «*Και ο λαός μου επί τον οποίον εκλήθη το όνομά μου, εάν ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχηθώσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών*» (2 Χρον.7:14).

Η δύναμη του Θεού απελευθερώνεται μέσα από την πίστη μας

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής δηλώνει στο περιφημο 11ο κεφάλαιο, πως κάθε τι που επιτεύχθηκε από άνδρες και γυναίκες του λαού Ισραήλ ήταν αποτέλεσμα πίστης.

«Οίτινες δια της πίστεως κατεπόλεμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν δικαιοσύνη, επέτυχον τας επαγγελίας, έφραξαν στόματα λεόντων, έσβεσαν δύναμιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, έγιναν ισχυροί εν πολέμω, έτρεψαν εις φυγήν στρατεύματα αλλοτρίων» (Εβρ. 11:33). «*Δια πίστεως ο Άβελ προσέφερεν...καλυτέραν θυσίαν παρά τον Κάϊν...Δια πίστεως μετετέθη ο Ενώχ δια να μη ιδη θάνατον...Δια πίστεως ο Νώε...κατασκεύασεν κιβωτόν. Δια πίστεως...ο Αβραάμ...εξήλθε*

μη εξεύρων που υπάγει...Δια πίστεως ο Μωυσής...αφήκε την Αίγυπτο...Δια πίστεως διέβησαν την Ερυθράν θάλασσαν ως δια ξηράς...Δια πίστεως έπεσον τα τείχη της Ιεριχώ».

Ο αναγνώστης μπορεί να παρατηρήσει ότι όπου εκπληρωνόταν κάτι σχετικό με τους ηθικούς και πνευματικούς σκοπούς του Θεού από πίσω πάντα βρισκόταν κάποιος άνθρωπος με ειλικρινή πίστη στο Θεό. Μ' άλλα λόγια υπήρχε κάποιος, ο οποίος απελευθέρωνε τη δύναμη του Θεού μέσα από το καλώδιο της πίστης του για την εκπλήρωση ενός συγκεκριμένου σκοπού. Όπου όμως δεν υπήρχε πίστη, κυριαρχούσε το σκοτάδι. Όπου υπήρχε πίστη, η δύναμη του Θεού εργαζόταν

Στις δύσκολες ώρες, το παιδί που εμπιστεύεται το Θεό μπορεί να πει:

ΠΡΩΤΑ: Εκείνος με έφερε εδώ. Σύμφωνα με το θέλημά Του βρίσκομαι σ' αυτή τη δυσκολία κι' εκεί θα Τον εμπιστευθώ.

ΜΕΤΑ: Θα με κρατήσει εδώ με την αγάπη Του, και θα μου δώσει χάρη μέσα σ' αυτή τη δοκιμασία για να συμπεριφερθώ σαν παιδί Του.

ΚΑΤΟΠΙΝ: Θα μετατρέψει τη δοκιμασία σ' ευλογία, διδάσκοντάς με τα μαθήματα που σκοπεύει να μου δώσει να μάθω, και θα εργαστεί μέσα μου τη χάρη που σκοπεύει να μου δώσει.

ΚΛΕΙΝΟΝΤΑΣ: Στον κατάλληλο χρόνο Του θα με επαναφέρει με τον τρόπο και το χρόνο που Εκείνος γνωρίζει.

Πες: "Ίδού εγώ" :

1. Στο ραντεβού του Θεού
2. Στην προστασία Του.
3. Στην εκπαίδευσή Του.
4. Στην ώρα Του.

«*Και να επικαλείσαι Εμένα σε ημέρα θλίψης, θα σε ελευθερώσω, και θα Με δοξάσεις.*» (Ψαλμ. 50:15).

Αυτοεξέταση

Εάν εμείς οι ίδιοι κατακρίνουμε τον εαυτό μας, δεν θα κριθούμε. Αν αποτύχουμε να αυτοκριθούμε τότε θα μας κρίνει ο Κύριος. Στη δημόσια και ιδιωτική ζωή σου, ό,τιδήποτε πράττεις το κάνεις τόσο ειλικρινά σαν να σε βλέπει όχι ανθρώπινο μάτι, αλλά το μάτι του Παντογνώστη;

Καταδικάζεις μήπως στους άλλους αυτά που βρίσκεις στον εαυτό σου; Ανέχεσαι τους άλλους όπως αυτοί ανέχονται εσένα;

Από το γεγονός και μόνον ότι περιστασιακά μιλάς αδιάφορα γι' αυτούς που σ' έχουν πληγώσει, αποδεικνύει ότι στην καρδιά σου δεν τους έχεις τελειώς συγχωρέσει. Το γεγονός ότι ξαφνικές παρεμβάσεις, ενοχλήσεις και απογοητεύσεις σε αγχώνουν και σε ανησυχούν, αποτελεί ακόμη απόδειξη ότι δεν είσαι τελειώς αποκομμένος από τις γήινες ηδονές και από τους γύρω σου.

Το βάθος της πνευματικότητας δεν μετρείται από το σύνολο των «αλληλουϊά» και των κραυγών στις συναθροίσεις και από το ότι «όλα πάνε καλά», αλλά από τη δύναμη να υπομένεις με ακούραστη υπομονή ό,τι επιτρέπει ο Θεός, ή ό,τι οι άνθρωποι και ο διάβολος φέρει στη ζωή σου.

Έχεις ποτέ φθάσει σε κάποιο μέρος όπου ο Θεός θα υπερασπιστεί εσένα και τις απόψεις σου μάλλον, παρά να επι-

μένεις στα δικαιώματά σου και επιπλέον να φθάνεις στο τέρμα σου λυπώντας το Άγιο Πνεύμα; Μη χαιρέσαι γιατί αντιστέκεσαι ή νιώθεις ένα μηδενικό, αλλά μάλλον να χαιρέσαι γιατί η υπέροχη χάρη του Θεού σ' ελευθερώνει από το να νιώθεις ακόμα και την παραμικρή πικρία προς αυτούς που σου κρατούν πικρία. Μπορεί να πιστεύουν ότι είναι καθήκον τους να σου εναντιώνονται σε κάποιο σημείο και μάλιστα να στο αποδεικνύουν έμπρακτα.

Πώς να βρίσκεσαι σε ιδιαίτερη σχέση με τον Ιησού: Μείνε μόνος κρυφά, και αφού Του ανοίξεις την καρδιά σου, έπειτα ζήτα Του να σου μιλήσει ελεύθερα και να σου πει ό,τι Εκείνος νομίζει, ναι, ό,τι Εκείνος «φοβάται», σχετικά μ'εσένα και την καρδιά σου. Η σαρκικότητα δεν μπορεί να αντέξει τόση οικειότητα.

Οι σκέψεις είναι μεγαλύτερες από τις λέξεις. «*Επειδή, όπως σκέφτεται στην ψυχή του, τέτοιος είναι*» (Παρ. 23:7). Ναι, αυτός είναι ο πραγματικός άνθρωπος. Δεν είναι καλλίτερος από τις σκέψεις του. Πρόσεξε τις σκέψεις σου! Μπορείς τώρα να τις ελέγχεις, αργότερα όμως αυτές θα σε ελέγχουν πλήρως!

Αν ο Θεός σε οδηγεί σε ένα τρόπο ένδυσης, ή το να κρατάς την Κυριακή, κάνουν σιωπηλά, χωρίς να το διατυμπανίζεις και μη νομίζεις ότι έχεις καλεστεί να υποχρεώνεις και άλλους να κάνουν το ί-

διο (Ρωμ. 14:22). Αν νοιώθεις ότι πρέπει να πεις τις πεποιθήσεις σου, κάντο υπομονετικά, και αν είναι από το Θεό, τότε Εκείνος θα βάλει αυτούς τους προβληματισμούς και στις καρδιές των διπλανών σου.

Έχεις μάθει να κάνεις τα πάντα μόνο για τη δόξα του Θεού – σε κάθε συναλλαγή, σε όλες τις συζητήσεις σου, στις ιδιωτικές και στις δημόσιες προσευχές σου; Συνοπτικά, ό,τιδήποτε κάνεις, το κάνεις φυσιολογικά και ειλικρινά σαν να ήσουν χιλιάδες μίλια μακριά από κάθε ζωντανή ύπαρξη και κανένα μάτι να μην μπορούσε να σε δει παρά μόνο το βλέμμα του Παντοκράτορα;

Ποιά είναι η βάση της χαράς σου; Τι είναι αυτό που σου δίνει τη μεγαλύτερη ευχαρίστηση; Τι είναι αυτό που περιμένεις «πως και πως» και που σου προκαλεί ευτυχία; Είναι το φαγητό, ο ύπνος, η συζήτηση, το να βγάζεις λεφτά, το να γίνεις διάσημος, ή μήπως κάποιο χαμηλότερο πρότυπο ικανοποίησης;

Στο βαθμό που βρίσκεις ικανοποίηση σε ό,τιδήποτε άλλο περισσότερο από το Θεό, γίνεσαι ένας ειδωλολάτρης και αυτό σημαίνει ότι λατρεύεις το κτίσμα περισσότερο από τον Κτίστη. «*Τα άνω φρονείτε, όχι αυτά που είναι επάνω στη γη*» (Κολ. 3:2). «*Αν ζούμε σύμφωνα με το Πνεύμα, ας περπατάμε και σύμφωνα με το Πνεύμα*» (Γαλ. 5:25).

Δίψα για την παρουσία του Θεού

Αγαπητέ φίλε, αν ενδιαφέρεσαι να μάθεις πώς απέκτησα την ικανότητα να μένω στην παρουσία του Θεού, θα προσπαθήσω να στο εξηγήσω.

Αν και βρήκα αρκετά βιβλία που περιέγραφαν πώς να γνωρίσεις το Θεό και πώς να ωριμάσεις πνευματικά, πιστεύω ότι αυτά μου χρησίμευσαν μόνο στο να με μπερδέψουν! Αυτό που ήθελα ήταν απλά ν' ανήκω ολοκληρωτικά στο Θεό. Έτσι αποφάσισα να δώσω όλα όσα μπορούσα, ώστε ν' αποκτήσω τη μεγαλύτερη και σημαντικότερη ευλογία όλων, που είναι να γνωρίσεις το Θεό.

Έδωσα ολοκληρωτικά τον εαυτό μου στο Θεό, δεχόμενος τη συγχώρησή Του για τις αμαρτίες μου και αποκηρύσσοντας ό,τιδήποτε Τον πονούσε. Άρχισα να ζω σα να μην υπήρχε κανένας άλλος στον κόσμο, παρά μόνο ο Θεός κι εγώ. Μερικές φορές αισθανόμουν σαν εγκληματίας όταν στεκόμουν μπροστά σ' Αυτόν ως Κριτή μου, ενώ άλλες φορές Τον ένιωθα σαν πατέρα μου.

Προσπάθησα να διατηρήσω την καρδιά μου μαζί Του στην σχέση πατέρα – παιδιού, λατρεύοντάς Τον όσο περισσότερο μπορούσα. Κράτησα το πνεύμα μου στην αγία Του παρουσία, μη επιτρέποντας να απομακρυνθεί από αυτήν. Αν και αυτή η εξάσκηση ήταν δύσκολη, συνέχισα κατ' αυτόν τον τρόπο, ενοχλούμενος που μερικές φορές, άθελά μου, αποσπόταν η προσοχή μου. Αυτή η εξάσκηση γινόταν όχι μόνο κατά τη διάρκεια της εργασίας μου αλλά ακόμα και κατά τη διάρκεια της προ-

σευχής μου. Κάθε ώρα και στιγμή έδωχνα από το πνεύμα μου οτιδήποτε μπορούσε να αποσπάσει το νου μου από τη σκέψη μου για το Θεό. Αυτό είχε γίνει η καθημερινή μου ρουτίνα από τότε που γνώρισα το Θεό και αν και μερικές φορές κάνω λάθη, παρ' όλα αυτά έχω ευλογηθεί πολύ. Αυτό οφείλεται στη μεγάλη καλοσύνη και το έλεος του Θεού για μένα.

Πραγματικά δεν μπορούμε να κάνουμε το παραμικρό χωρίς Αυτόν και το λέω από προσωπική μου πείρα. Όταν με πιστότητα εμπιστευόμαστε τους εαυτούς μας στην αγία Του παρουσία και πάντα θυμόμαστε ότι προπορεύεται από εμας, τότε σταματούμε να Τον προσβάλλουμε (τουλάχιστον με τη θέλησή μας). Κατόπιν, έχουμε την άνεση να Του ζητήσουμε το έλεος που χρειαζόμαστε.

Συνεχίζοντας αυτή την εξάσκηση της παρουσίας Του, ο Θεός γίνεται σιγά σιγά περισσότερο οικείος σε μας και η παρουσία Του κάτι το φυσιολογικό. Δόξα στο Θεό για την καλοσύνη Του σε μας!

Brother Lawrence (1608-1691)

Η αγάπη και η επιθυμία του αδελφού Λώρενς να γνωρίσει το Θεό τον έκαναν να θέλει να βρίσκεται συνεχώς στην παρουσία Του. Άρχισε λοιπόν να εξασκεί την καρδιά του στο να στρέφεται συνεχώς στο Θεό και να προσεύχεται νοερά κατά τη διάρκεια της ημέρας, χωρίς να σταματά από τις διάφορες ασχολίες του. Με τον καιρό η συνήθεια αυτή τού έγινε τρόπος ζωής και έτσι είχε καταφέρει να ζει διαρκώς στην παρουσία του Θεού. Από τότε έζησε μέσα σε μια κατάσταση συνεχούς ελευθερίας και χαράς που διήρκεσαν ως το τέλος της ζωής του το 1691.

Η σχέση των γονιών με τα παιδιά

Η σχέση των γονιών με τα παιδιά τους είναι ένα θέμα που πρέπει ν'ασχοληθούμε σοβαρά. Σ'αυτή τη σχέση, όπως φυσικά και σε όλες τις άλλες, ο ουράνιος Πατέρας μας είναι το καλλίτερο και ανώτερο παράδειγμα. Οι γονείς καλά θα κάνουν ν'αναρωτηθούν: "Πώς μεταχειρίζεται τα παιδιά Του ο Θεός;" Γνωρίζουμε ότι συμπάσχει με την αδυναμία μας και πάντοτε κοιτά αυτά που μας απασχολούν. Κάθε πράξη που έχει σχέση με τους δικά Του παιδιά γίνεται από αγάπη.

"Καθώς ο πατέρας σπλαχνίζεται τα παιδιά του, έτσι και ο Κύριος σπλαχνίζεται αυτούς που Τον φοβούνται" (Ψαλ. 103:13). Τα παιδιά χρειάζονται ενθάρρυνση αυτές τις μέρες, γιατί απογοητεύονται και αποθαρρύνονται τόσο όσο και οι ενήλικοι.

Από την άλλη πλευρά, στα παιδιά απαιτείται να δείχνουν πειθαρχία στους γονείς τους. Αν απομακρύνεις τη ράβδο θα κακομάθεις το παιδί. *"Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία, και μαστιγώνει κάθε γιό τον οποίο παραδέχεται"* (Εβρ. 12:6). Αναμφίβολα, ο μεγάλος παράγοντας που συμβάλλει στην ανεξέλεγκτη εγκληματικότητα των ανηλίκων οφείλεται στην παράλειψη εκ μέρους των γονέων να εξασκή-

σουν σωστή πειθαρχία επάνω τους. Πράγματι, στη συνέχεια η ευθύνη εγκληματικότητας οφείλεται περισσότερο στην πλευρά των γονιών.

Οι γονείς δεν πρέπει να προσπερνούν το θέμα της πειθαρχίας. *"Δίδαξε το παιδί στην αρχή του δρόμου του, και δεν θα απομακρυνθεί από αυτόν ούτε όταν γεράσει"* (Παρ. 22:6). Αυτή η εκπαίδευση περιλαμβάνει όχι μόνο διδασκαλία, αλλά και πειθαρχία. Ο Θεός είπε, όσον αφορά τον Αβραάμ, που όπως γνωρίζουμε ονομάστηκε "Φίλος του Θεού": *"Τον γνωρίζω, ότι θα διατάξει τους γιούς του και την οικογένειά του, ύστερα από αυτόν"* (Γέν. 18:19).

Η πρώτη μας προτεραιότητα σαν γονείς είναι να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας με την ανατροφή και την νοθεσία του Κυρίου. Οφείλουμε να περιβάλλουμε την τρυφερή ζωή τους με χριστιανική επιρροή και συνεχώς να τους παρουσιάζουμε το θεϊκό παράδειγμα. Εάν οι γονείς επιθυμούν να εκπληρώσουν τελείως το καθήκον τους, θα πρέπει να διδάσκουν στα παιδιά τους το Λόγο του Θεού. Δεν πρέπει να παραλείψουν το θέμα της πειθαρχίας και να κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να τα ενθαρρύνουν να γίνουν αυτό που θέλει ο Θεός για τη ζωή τους.

Πώς γίνεται;

«Αδιαλείπτως προσεύχεστε» 1 Θεσ. 5:17

Τι εννοεί στ' αλήθεια ο Απόστολος Παύλος όταν κάνει αυτού του είδους την προτροπή; Ακόμα και πιστοί άνθρωποι δύσκολα το καταλαβαίνουν. Πώς γίνεται, σου λένε, να προσεύχομαι ασταμάτητα; Διότι και δουλειές υπάρχουν, που μας θέλουν συγκεντρωμένους, και επιπλέον τι θα λέμε στον κύριο έτσι «αδιαλείπτα»;

Ένας άνθρωπος του Θεού έπρεπε να ταξιδεύει για τη δουλειά του με το αυτοκίνητό του, από την Αλεξανδρούπολη ως τα Γιάννενα κι από τη Θεσσαλονίκη ως τη Σπάρτη. Όργωνε όλη την Ελλάδα. Τον ρώτησαν αν κουραζόταν με τόσες ώρες οδήγησης. «Ίσα-ίσα, είναι πάρα πολύ ωραία, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να μιλάω με τον Κύριό μου, εφόσον είμαι τόσες ώρες στο τιμόνι μπορώ και να προσεύχομαι. Του ανοίγω την καρδιά μου, Του λέω τους προβληματισμούς μου, Τον ευχαριστώ που Τον γνώρισα, Του θυμίζω τα αιτήματά μου. Και ευτυχώς για μένα, στα διαλείμματα που κάνω στην προ-

σευχή μου, έρχεται και μου μιλάει Εκείνος! Βρίσκει τις ευκαιρίες που Του αφήνω, γιατί είμαι και φλύαρος, και ήσυχα-ήσυχα ακούω τις προτροπές Του, τις υποδείξεις του Πνεύματός Του για τη ζωή μου, τους οραματισμούς Του, που θέλουν να γίνουν και δικόι μου. Απίστευτο πρόνομο τα ταξίδια, για επικοινωνία προσευχής, μα και προσοχής στη φωνή του Κυρίου!».

Αν δεν καταλάβαμε ακόμη την πολυτιμότητα της συνεχούς και αδιάλειπτης προσευχής, τώρα είναι η ώρα να τη δοκιμάσουμε. Να Του μιλάμε κάθε στιγμή, όπου κι αν βρισκόμαστε, μέσα από την καρδιά μας. Να κάνουμε την κάθε σκέψη μας προσευχή, ευχαριστώντας Τον για την αγάπη Του και ζητώντας τη βοήθειά Του, τη σοφία Του, τη δύναμή Του. Φέροντας την πορεία μας και τα σχέδιά μας μπροστά Του, για να σιγουρευτούμε για το θέλημά Του. Υπάρχουν ευκαιρίες πάντοτε και παντού και στο γραφείο και στο μαγαζί και στο σπίτι και στο σχολείο. Ευκαιρίες ευλογημένες για ώρες ουρανού!

Νίκη στις δοκιμασίες μέσω του Αγ. Πνεύματος

Δεν μπορούμε ν' αποφύγουμε το να υποφέρουμε στο σώμα. Αναμφίβολα, όλες οι δοκιμασίες μας είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας, αλλά όχι απαραίτητα της αμαρτίας εκείνου που υποφέρει. Ο Ιησούς ήταν ο Μοναδικός Αναμάρτητος, αλλά ήταν επίσης ο αρχηγός εκείνων που υπέφεραν. Οι μεγάλες δοκιμασίες του Παύλου ήρθαν επάνω του όχι εξ' αιτίας των αμαρτιών του, αλλά αντιθέτως επειδή είχε εγκαταλείψει την αμαρτία και ακολουθούσε τον Ιησού σ' έναν κόσμο αμαρτίας.

Σ' αυτό το μονοπάτι δεν υπάρχει διόδος διαφυγής από τα παθήματα, αν και υπάρχουν κρυμμένες και ανείπωτες κατηγορίες. *«Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη»* είπε ο Ιησούς" (Ιωα. 16:33). *«Όλοι όσοι θέλουν να ζουν με τρόπο ευσεβή εν Χριστώ Ιησού, θα διωχθούν»* έγραψε ο Παύλος (Β' Τιμ. 3:12).

Αργά ή γρήγορα οι δοκιμασίες θα έρθουν στον καθένα μας. Μπορεί να έρθουν σαν πρόβλημα υγείας, ή πόνος και κούραση στο σώμα, ή σαν άγχος, στενοχώρια, πνευματικό σκοτάδι και ανασφάλεια. Μπορεί να έρθουν σαν μια απώλεια ενός αγαπητού προσώπου, σαν προδοσία από έμπιστους φίλους, ή σαν κατεστραμμένες ελπίδες, ή ίσως σαν μόχθος χωρίς ανταπόκριση.

Πιθανώς κανένας άνθρωπος δεν υπέφερε περισσότερα από τον Παύλο, ο οποίος με στρατιωτική γενναιότητα υπέμεινε τα βαριά φορτία του, αντιμετώπισε τους διαρκείς και δύσκολους μόχθους του, υπέμεινε τις οδυνηρές δοκιμασίες του, απογοητεύσεις και σκληρούς διωγμούς με λυσσαλέους και αμείλικτους εχθρούς. Ποιό είναι το μυστικό του; Ας τον ακούσουμε: *«Δεδομένου ότι η αγάπη τού Θεού είναι ξεχωριστή μέσα στις καρδιές μας διαμέσου τού Αγίου Πνεύματος, που δόθηκε σε μας»* (Ρωμ. 5:5). Η προσευχή του για τ' αδέρφια του από την Έφεσο είχε απαντηθεί μέσα στην καρδιά του: *«Για να σας δώσει σύμφωνα με τον πλούτο της δόξας Του να κραταιωθείτε με δύναμη διαμέσου τού Πνεύματός Του στον εσωτερικό άνθρωπο ώστε, ο Χριστός, διαμέσου της πίστης, να κατοικήσει μέσα στις καρδιές σας»* (Εφεσ. 3:16-17).

Συνέχεια στη σελίδα 6

Συνέχεια από τη σελίδα 5

“Μείνατε εν Εμοί” Ιωαν.15:4

Όσο δύσκολο μπορεί να είναι να εξηγήσουμε τη δοκιμασία τώρα, εντούτοις αποτελεί ένα από «τα πάντα» που «συνεργούν στο αγαθό σ’ αυτούς που αγαπούν τον Θεό» (Ρωμ. 8:28), και ότι «σε λίγο» όχι μόνον θα μετατραπεί σε ανείπωτη ευλογία και δόξα, αλλά κατά κάποιον τρόπο πραγματικά θα κατεργαστεί «από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας» (Β΄ Κορ. 4:17).

Αν και η κάμινος έχει υπερθερμανθεί επτά φορές πιο πολύ από το συνηθισμένο, ωστόσο περπατά μαζί μας στη φωτιά Ένας του οποίου «η όψη...είναι όμοια με Υιόν Θεού» (Δαν. 3:25). Αν και εχθροί που θριαμβεύουν μας έχουν σπρώξει στο λάκκο των λεόντων, ωστόσο ο άγγελος του Κυρίου κατέφθασε πρώτος και σφράγισε τα στόματα των λιονταριών. Αν και οι εχθροί έχουν κατασκευάσει εναντίον μας δυνατά όπλα, ωστόσο δεν μπορούν να υπερισχύσουν, γιατί ο θώρακας και η ασπίδα Του μας υπερασπίζεται. Αν και όλα χάνονται, ωστόσο «Εσύ παραμένεις» (Θρήν. 5:19, Εβρ. 1:11), και παρόλο που «ατόνησε η σάρκα μου και η καρδιά μου...ο Θεός είναι η δύναμη της καρδιάς μου, και η μερίδα μου στον αιώνα» (Ψαλ. 73:26).

Η κοινωνία με το Χριστό είναι μια βέβαιη γιατρεία για κάθε αρρώστια. Είτε πρόκειται για την πικρά της συμφοράς, είτε για την υπερβολή της γήινης απόλαυσης, η στενή σχέση με τον Κύριο Ιησού αφαιρεί την πικρή γεύση της πρώτης και τον κορεσμό της δεύτερης.

Όταν ζεις κοντά στο Χριστό, το αν βρίσκεσαι στο βουνό της τιμής ή στην κοιλάδα της ταπεινώσης θα έχει δευτερεύουσα σημασία. Αν ζεις κοντά στο Χριστό, είσαι καλυμμένος με τα φτερά του Θεού και ακουμπάς στους αιώνιους Βραχίονες. Μην επιτρέψεις σε τίποτα να σ’ εμποδίσει από αυτή την άγια σχέση η οποία είναι το εκλεκτό προνόμιο μιας ψυχής παντρεμένης με τον Αιώνιο Αγαπημένο. Μην αρκεστείς σε μια συνάντηση που και που, αλλά πάντοτε να ζητάς να βρίσκεσαι μαζί Του, γιατί μόνο στην Παρουσία Του βρίσκεις παρηγοριά και ασφάλεια.

Ο Ιησούς δεν πρέπει να είναι ένας φίλος που μας επισκέπτεται πότε πότε, αλλά κάποιος με τον οποίο περπατάμε διαρκώς μαζί Του. Μπροστά σου ο δρόμος είναι δύσκολος. Πρόσεξε ταξιδευτή του

Ουρανού να μην προχωράς χωρίς τον οδηγό σου. Θα χρειαστεί να περάσεις από το πυρωμένο καμίνι. Μην μπεις σ’ αυτό, έως ότου έχεις το Γιο του Θεού δίπλα σου. Θα πρέπει να κυριεύσεις την Ιερική της δικής σου διαφθοράς. Μην επιχειρήσεις τον πόλεμο μέχρις ότου, σαν τον Ιησού του Ναυή δεις τον αρχιστράτηγο της στρατιάς του Κυρίου με το σπαθί στο χέρι του. Θα συναντήσεις τον Ησαύ των πολλών πειρασμών σου. Μην τον συναντήσεις, έως ότου στο χείμαρρο του Ιακώβ (Γένεση 32:22) παλέψεις με τον άγγελο και τον νικήσεις.

Σε κάθε περίπτωση, σε κάθε κατάσταση θα χρειαστείς τον Ιησού, περισσότερο από ποτέ όταν οι σιδερένιες πύλες του θανάτου ανοίξουν μπροστά σου. Μείνε κοντά στο Σωτήρα της ψυχής σου, ακούμπησε το κεφάλι σου στο στήθος Του, ζήτησε να σε αναζωογονήσει με το κρασί Του, και επιτέλους, θα βρεθείς απ’ Αυτόν χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα ή άλλο παρόμοιο ελάττωμα.

Έχοντας ζήσει μαζί Του εδώ κάτω στη γη, θα συνεχίσεις να ζεις μαζί Του για πάντα στον Ουρανό.

Μην παραιτείσαι

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο να παραιτηθώ από τη ζωή, μένοντας στο περιθώριό της και στο να αποδεχτώ το θέλημα του Θεού, χωρίς γογγυσμό αφήνοντας τη ζωή μου στα χέρια Του.

Παραίτηση είναι υποταγή στο Θεό
Αποδοχή είναι υποταγή στο Θεό.

Η παραίτηση λέει : «δεν μπορώ» -
Η αποδοχή λέει : «Ο Θεός μπορεί»

Η παραίτηση παραλύει τη ζωή - Η αποδοχή δίνει δύναμη στη ζωή

Η παραίτηση λέει : «Όλα τελείωσαν για μένα»

Η αποδοχή λέει : «Ιδού εγώ Κύριε. Τι θέλεις να κάνω;»

Η παραίτηση λέει : «Είμαι μόνος» - Η αποδοχή λέει : «Ο Κύριος είναι μαζί μου»

Η ασπίδα της πίστεως

Ο Ιησούς είπε : «*Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν, αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον*» (Ιωαν.16:33).

Ναι, ο Κύριός μας είναι μαζί μας πάντα, όσο δύσκολα κι αν μας φαίνονται τα πράγματα. Ακόμα κι όταν συναντούμε προβλήματα και δυσκολίες πρέπει να έχουμε ειρήνη στις καρδιές μας. Ο Χριστός νίκησε τον κόσμο. Κι αυτό γεμίζει τις καρδιές μας με γαλήνη και χαρά.

Συναισθήματα όπως δυσφορία, αγωνία, ανησυχία ή φόβο τα χρησιμοποιεί ο εχθρός της ψυχής μας για να σκορπίσει αμφιβολίες και να θέσει σε δοκιμασία την πίστη μας. Τέτοιου είδους συναισθήματα εμποδίζουν τους χριστιανούς να νικήσουν τον κόσμο.

Είναι άραγε η πίστη μας τόσο μεγάλη ώστε να ευχαριστούμε το Θεό και για τις δυσκολίες και για τις δοκιμασίες που Αυτός επιτρέπει στη ζωή μας;

Ο Λόγος του Θεού μάς λέει ότι «*πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατά της εκκλησίας Του*» (Ματθ.16:18)

Μπορούμε κι εμείς σαν στρατιώτες Χριστού να νικήσουμε τον κόσμο; Κρατάμε

την ασπίδα της πίστεως; Ας τη χρησιμοποιούμε λοιπόν διότι μ’ αυτήν «*θέλετε δυναθή να σβέσητε ΠΑΝΤΑ τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα*» (Εφεσ. 6:16

Ο Φόβος του Κυρίου

“*Αρχή σοφίας είναι ο φόβος του Κυρίου, οι άφρονες καταφρονούν τη σοφία και τη διδασκαλία*” Παρ.1:7

Τι είναι αυτός ο φόβος του Κυρίου; Είναι ο γεμάτος αγάπη σεβασμός με τον οποίο το παιδί του Θεού υποτάσσεται ταπεινά και προσεκτικά στο νόμο του Πατέρα του. Η οργή Του είναι τόσο λεπτή και η αγάπη Του τόσο γλυκιά! Από κει πηγάζει η έντονη επιθυμία κάθε πιστού να Τον ευχαριστήσει, όπως επίσης, εξαιτίας των αδυναμιών και πειρασμών, ένας άγιος φόβος υπάρχει για να μην αμαρτηθεί ενάντια Του. Αυτή η στάση ας αγκαλιάζει κάθε σκέψη και κάθε περιοχή της ζωής μας.